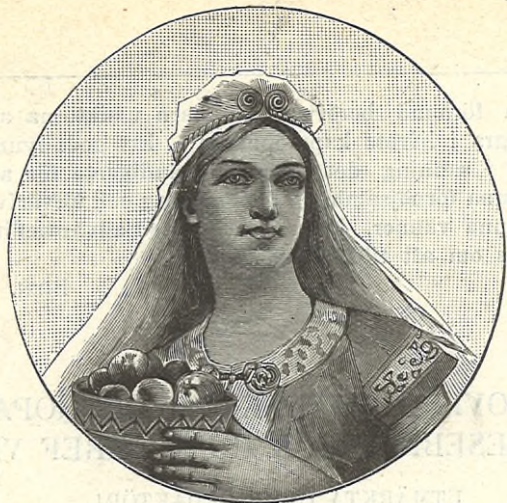

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:r 57 (632).

ONSDAGEN DEN 19 JULI 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. > 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	--	--	--	---

DIKTER AF SWINBURNE. FRITT ÖFVERSATTA AF SIGRID ELM-BLAD. V.

TILL EN HAFSMÅS.

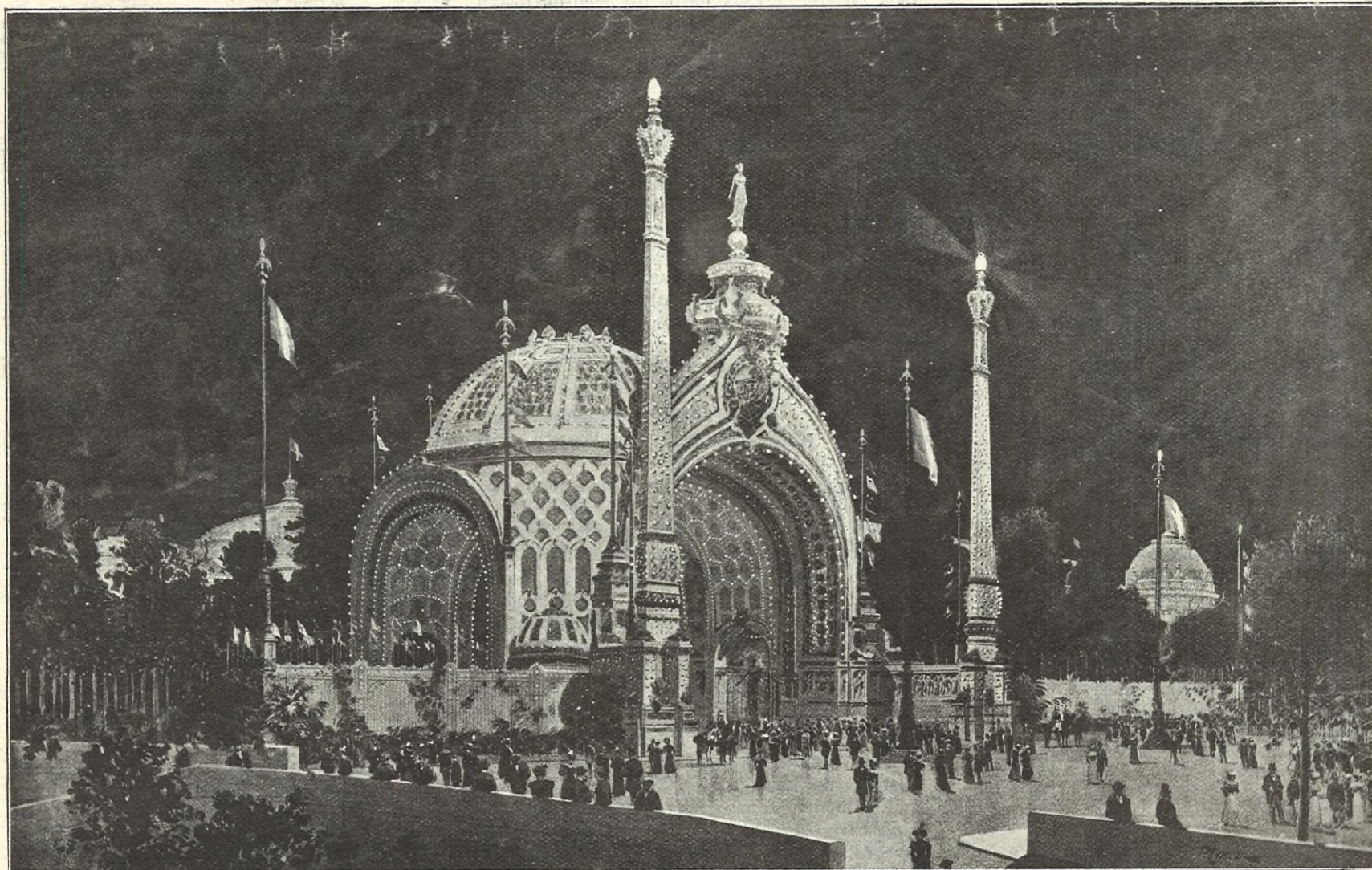
OM VINGAR JAG HADE, min broder,
som dina de växte väl ut.
Ditt lif för min tanke till hösten,
ditt skri är den kallande rösten,
som minner om stelnade floder
och varslar, att sommarn är slut.
Om vingar jag hade, min broder,
som dina de växte väl ut.

Ditt lif är en sjungande bäfvan
i tystnaden rundt om din flykt,
en bäfvan i stolthet och tjusning,
i aldrig än anad berusning
af mänskornas tvinande sträfvan,
som ängslas och hoppas blott skyggt.
Ditt lif är en sjungande bäfvan
i tystnaden rundt om din flykt.

Ditt skri emot hållarna klingar
och låter dem rodna af fröjd.
Bland sjunkande böner om frälsning,
det är som en morgonens hälsning,

då hafvet i svartnande ringar
står upp emot svindlande höjd.
Ditt skri emot hållarna klingar
och låter dem rodna af fröjd,

Vi söner af blånande vågen,
som äga vår glädje i den,
dit böljorna gå, är vårt rike,
men ditt är en värld utan like.
Fri fågel är fri uti hägen,
som aldrig vi friaste män,
vi söner af blånande vågen,
som äga vår glädje i den.

DEN BLIFVANDE HUFVUDINGÅNGEN TILL PARISUTSTÄLLNINGEN ÅR 1900.

Då stormen i dödslockan dånar,
du lyss som till jublande låt,
och ler som åt solljus om våren
som blomman åt västanvindskåren,
ditt löje den modlöse hånar,
som rådes för vågens försåt.
Då stormen i dödslockan dånar,
du lyss som till jublande låt.

Dock vågornas skumvingar slakna,
och vågornas lifspuls blir svag.
I lidelse uppåt de svalla,
i kraft, som är bruten, de falla.
Likt sländor till lifvet de vakna,
att födas och dö på en dag,
ty vågornas skumvingar slakna
och vågornas lifspuls blir svag.

Men, broder, dig vingarna bära
i lust öfver mörknande haf.
Ditt hjärta det klappar och brinner,
då vågen lik bubblan försvinner,
din styrka har kraft att begära
lång frist från förgångelsens kraf,
ty, broder, dig vingarna bära
i lust öfver mörknande haf.

Dig hinna ej ängslan och oro,
du ställer långt högre din flykt.
Långt högre än längtan och fruktan,
än stolthet och stolthetens tuktan.
Vi arme, om slika vi voro,
som nästen här nere ha byggt.
Dig hinna ej ängslan och oro,
du ställer långt högre din flykt.

I längtan vi söka dig följa,
du världsrymdens jublande barn.
Vårt lif är blott drömmen om döden,
bland snäcktröga krypande öden,
i töcken, som dagarna hölja,
vi vinglösa kastade flarn.
I längtan vi söka dig följa,
du världsrymdens jublande barn.

Säg, lyster dig skepnad ej byta.
Jag ger dig, hvad rikast jag fick.
Tag sångernas vildvuxna honung,
men gif mig ditt lif af en konung,
de vingar, hvars krafter ej tryta,
din härdade solstarka blick.
Säg, lyster dig skepnad ej byta?
Jag ger dig hvad rikast jag fick.

GODT LYNNE.

OM VI NOGA gjorde oss reda för, hvar för somliga människor äro så afhållna, och hvarför de liksom sprida ljus och värme omkring sig, så att alla finna glädje och trefnad i deras sällskap, skulle vi helt säkert finna orsaken till stor del vara deras jämna och goda lynne. Ty ett vänligt leende, ett uppmuntrande ord verkar likt solstrålar, och hvem vill därför ej komma i beröring med de människor, hvilka liksom lifva och värma. I deras sällskap tycka vi oss nästan glömma ledsamheter och missräkningar och finna oss omedvetet väl. Detta glada sinne, detta själens solljus kan likaväl framkallas som något annat, och detta borde man allvarligt befitta sig om att förvärfva; ty få äro så lyckliga, att de aldrig erfärit ledsamheter. Det är själfviskt att gå och rufva öfver egna sorger och hängifva sig åt modlöshet och dåligt lynne samt förbittra lifvet för sin omgivning. En sådan person omtalar så ofta sina pröfningar och svårigheter, att vi till slut tröttna på hans jämmer och nästan få det intrycket, att sorgen också kan vara en njutning.

När allt kommer omkring, så är det goda lynnet blott ett bevis på, huru tåligt och modigt man kan betrakta lifvet. Hemligheten består däruti, att man tappert och med jämnmod bär de oundvikliga bördor, som påläggas oss, att man bestämdt föresätter sig att ej knota eller klaga för att icke göra en mörk värld än mörkare för vår omgivning. Men skulle sorgen stundom liksom öfvervåldiga dig, så lätta ditt hjärta inför en deltagande vän eller gå in i din kammare och slut dörren till, gråt ut i ensamheten och bed den bästa vännen om hjälp till att bära dina bördor, och helt säkert skall du sedan finna dem lättare. Försök därpå att med förtröstan och efter bästa förmåga fylla dina dagliga plikter och vara trogen i ditt kall samt visa ett gladt och vänligt ansikte. Ty det dåliga lynnet är liksom ett moln — det fördunklar ej endast din egen stig, utan äfven andras.

En af mina barndomsvänner, hvilken var nog lycklig att se lifvet från dess ljusaste sida, sade en gång till förklaring öfver denna ovanliga företeelse: »Du vet, att jag i egentlig mening ej har något så särdeles att glädja mig öfver; men jag har fattat ett fast beslut att ej förmörka en annans stig med mina sorger. Jag har försökt att låta enhvar, som kom i min närhet, gå ifrån mig med ett eller annat glädjens ord eller en deltagande tanke; och då lycka skapar lycka, så är jag själf lyckligare, än jag skulle hafva blifvit på något annat sätt; i alla händelser lyckligare än genom att sätta mig ned och begråta mitt eget öde.»

Glädjen bör höra hemma i hvarje hjärta, isynnerhet hos kvinnan. Hvad det betyder för en man att om aftonen komma hem till en god, vänlig hustru, det känner blott den, hvilken ensam försökt kämpa lifvets hårda strider. Om man har lycka med sig, är glädjen dubbelt stor; men drabbas man af olycka, så är hustruns kärleksfulla deltagande som en lysande stjärna i mörkret. Men om hon däremot klagar och förebrår, så kan hon utsläcka den sista gnistan af mod och hopp i ett hårdt pröfvadt hjärta, där hon eljes skulle hafva kunnat ingjuta förhoppning och nytt lif samt lust att upptaga kampen ånyo.

En moder, som vill fylla sina plikter mot sina barn, bör aldrig tillåta dem att växa upp nyckfulla, misslynta, retliga och ovänliga; ty gör hon det, har hon glömt den första fordran, som kan ställas på henne. Hon har då

på förhand beröfvat sina barn utsikterna att segra i lifvets kappöpningar. Ett godt lynne är i sanning det allra nödvändigaste för att vinna förnöjsamhet och framgång och förvärfva sanna vänner. Må vi därför med allvar befitta oss om att tillkämpa oss det!

BIEN.

LOVISA PETTERKVIST I EUROPA. RESEBREF FÖR IDUN. BREF VI.

UTMÄRKTA HERR REDAKTÖR!

JAG har sett så förfärligt mycket vackert. — Om jag bara visste, hvad jag skulle börja eller sluta med —

Betänk, att jag varit två tusen och några hundra meter högt uppe i luften — på en Alp, Rochers de Naye — alldeles ensam, i sällskap med några engelsmän, och tittat genom en kikare för en francs titten och sett en af Schweiz' mest sebara vyer. Hela horisonten alldeles böljade af hvitskimrande alpspetsar, af hvilka de märkvärdigaste voro Wetterhorn och Finsteraarhorn, och Gud vet inte allt för ena mera horn.

Så sågo vi också på afstånd »Jungfrun», den stackars fattiga Jungfrun, som håller på att få sig en funikular kring halsen, hon med, och det fast hon reser sig 4,166 meter högt öfver människorna och bär en krona af evig is. — Till den kronan lär man ska komma att lyftas med hiss!

Tänk, hvilken själsnjutning att komma upp till det Guds undret på samma vis, som man kommer upp till södra teatern!

Människorna äro outtröttliga i sin vilja att få trampa på *allt*.

»Hissen» lär komma att kosta tio millioner francs. Tio millioner! Och ändå säger man, att Schweiz är ett fattigt land?

Det är naturligtvis kommunen, som — — Men jag måste lämna »Jungfrun» åt sitt öde, efter hon bara hägrade långt borta som en sky af silfver. Men Wetterhornet och Finsteraarhornet såg jag riktigt utmärkt bra.

Den första är en glänsande bergsberg, 3,703 meter hög och med istappar till vindbrygga, och den senare — —

Men, *hvem* kan beskrifva slika naturens mäktiga kraftprof —? Åtminstone inte kan jag!

Tänk, en sådan tur vi hade! Luften var alldeles klar och himlen en lång stund utan moln. Hade jag inte först och främst köpt ett brefkort, skrifvit och skickat af det till Ruffen, hade jag fått se hela Alpedjan utan slöja, något som är mycket sällsynt. — Men det hade väl varit skamligt att låta honom vänta, om också bara för några minuter.

Vi åkte dit upp på »järnväg», fast vi hade lokomotivet fastsatt bak.

Det var inte alls behagligt att höra det där »puff, puff» i ryggen.

Jag tycker, att man har en viss rättighet att fordra, att lokomotiv, vid olyckshändelser åtminstone, först och främst skola döda sig själfva. — Det här var ett lömskt sätt att komma ifrån saken. Vi kilade genom en tunnel, gräfd under ett hotell, och genom en annan, gräfd genom foten af ett berg. Fast egentligen kilade vi inte, utan frustade och stångade oss framåt.

Nej, jag tycker inte alls om att så där bli skjuten i ryggen uppför branter. Jag tycker inte om det *alls*.

Tyst och mäktigt var det där uppe — — O, så mäktigt! Jag kände mig mindre än det minsta kryp, och när molnen så kommo nedtågande i stora flockar och lade sig nedanför fötterna på mig — ja, då började jag att storgråta.

Glad var jag, när jag var nere i Caux igen, där min vän väntade mig.

Det är inte *alla* människor, som tåla vid att känna molnen under fötterna på sig. — —

Caux är *härligt*. Hotellet ligger som ett slott på en kulle och är så genombaddadt af sol, att det gnistrar i knutarna.

Rochers de Naye — en af hufvudsutsikterna i Caux, är ett af de märkvärdigaste berg, som finnas i Schweiz, ty det har fått inte bara *tänder*, utan *tvillingar*: »Les Chamaux».

Tvillingarna ligga alldeles för sig själfva, en bit från mamman, och är en daglig bestigningsort för de riktigt gångstarka gästerna i Caux.

Och hur backen tar sig ut här uppför, se'n! Härifrån sedd är den minsann ingen tenntallrik längre, utan ett blått innanhaf, åtminstone ibland, när moln, dimma och luft mjuka upp alla konturer.

Ibland är den också en bit blå sammet, »mot hvilken Savoyer-alperna stöda sin konungliga fot».

Och hvilken växling se'n! Aldrig vet man ens timmen förut, hur utsikten skall forma sig timmen efter. Det är, som om evigt nya kulisser skötes fram ur molnen, kulisser af en så öfvermånsklig färgprakt och skönhet, att —

När vi kommo, var det godt om snö — också »luschade» engelsmännen så mycket de orkade. »To lusch», betyder att åka kälke och lär komma af det franska ordet »luger», säger min vän.

Hvar ordet kommer ifrån, rör mig inte en smul. Hufvudsaken var kalkåkningens själf, och den var verkligen stor-europeisk! Tänk sig, herrskapet, en kalkbacke två kilometer lång, jämnlut, utan en enda knix, och alldeles full af små kälkar, lastade med rutiga herrar med damask'ben och randiga damer i flor och muff.

Styra kom aldrig in fråga, det gick på Guds försyn — och det gick som vanligt bra.

Gamla och unga åkte.

Ja, det får jag då lof att säga, att i fråga om att roa sig äro engelsmännen riktigt *älskvärda*.

Jag ville se, jag, våra gamla och unga herrar, om man till nöje bjöd dem att bestiga berg om morgnarna, åka kälke om dagarna och leka lekar om kvällarna — och allt detta utan att få sticka emellan med vare sig litet punschdrickning eller litet kortspel?

Visst är, att så *snart* jag kommer hem, så ska Ruffen och jag börja att åka kälke, om det så är midt i röt månaden.

Det är minsann inte skäl att ens *en enda dag* uppskjuta ett så utmärkt nöje nu, när jag vet, att det är ett utmärkt nöje, hvilket jag aldrig har vetat förut.

Grand Hotel Caux skötes med samma ordning som en preussisk kasern. Tack tu, tack tu! Vete Gud, när människorna arbeta. Aldrig märker man något, och det, trots att all mat till ibland 150 personer hämtas med vagnar från Montreux.

Allt, hvad man kommer öfverens om, får man där af bästa beskaffenhet; allt, hvad man inte kommer öfverens om, med. Ja, allting är af »bästa» beskaffenhet — priserna med. Värst var att behöfva betala 50 centimer extra om dagen för att få dricka sin fattiga kaffetar på säng och så att nödgas ge ut 50 centimer för hvarje gång man ville låta väga sig.

Och det skamligaste var, att de togo *lika mycket* för min vän, fast hon väjde bara hälften. Jag sa dem, att det var skamligt, men det hjälpte inte en smul, utan måste hon punga ut med sina slantar hon med.

Nå ja, alltid skall det vara *något* att knarra öfver; Caux är härligt, *trots* det preussiska regementet, och bra roligt var det att så där komma engelsmännen in på lifvet.

Men att skilja på fruntimren, förr än efter klockan 7 på kvällarna, »när cheviots-pupporna förvandlades till skimrande sidenfjärilar», kunde jag aldrig lära mig. Det är rysligt, när en hel nation tar sig före att kläda sig precis på samma vis, och är jag *säker*, att deras män och bröder ofta begå de mest *upprörande* misstag. Hvad däremot det där modet att klä sig i det bästa man har om kvällarna, och som jag först tyckte var så fnoskigt, så är jag alldeles tokig i det nu. Det är så poetiskt — och så är den tanken så fin. Hemmet skall för den arbetströtta maken vara den sköna oasen; hustrun hans vackraste dröms vackraste verklighet. Och så skall det vara blommor på bordet och fint dukadt. O, om jag efter detta bara kunde *förmå* Ruffen att klä sig i frack till hvarje middag och Nilla att passa upp med bomullsvantar på fingrarna! Men jag *fruktar* det blir omöjligt. Litet toaletts kan jag ju göra själf (oförmäkt!) men —!

Nå ja, jag får trösta mig med barnbarnen. Att de från och med min hemkomst hvarje dag skola komma till middagsbordet med ombytta skodon, rena händer och dito kragar och borstadt hår, det lofvar jag mig! I fråga om *propriété* kunna vi väl då åtminstone uppfostra vår ungdom på ett poetiskt vis. Få barn bara ovilja mot det fula i smått, så tänker jag, att de som stora ha lättare få ovilja emot det fula i stort! Ingenting är betydelselöst i denna världen — inte ens ett mod, som, öfverdrivet, blir en *börda*, rätt uppfattadt, blir ett behag.

Medan jag skrifer om Caux, vill jag nämna, fast det hvarken är vetenskapligt eller uppfostrandt, att jag där höll på att bli ihjälslagen af ett skåp, och att flere af engelskorna då voro så rara och vänliga, att jag *aldrig* kommer att glömma det. Hotellet däremot visade sig vid det tillfället hvarken ledset eller på annat vis tillmötesgående, hvarför det inte är skäl att på något vis repetera denna min aktion, ifall någon af herrskapet ämnar sig dit.

Bredvid Caux, nere i en dal, och mycket skyddadt mot vind, ligger »Les Avants», ett gammalt, som det sägs, godt hotell, mest besökt af bröstsjuka, hvilka där lefva ett lugnt lif à la famille. Inte skötes hotellet fullt ut så »tack tu» som Caux — men det lär, likt en fågel Phoenix, komma att uppstå ur sin egen aska — (i fyrdubbel form) och då

antar jag, att det i *alla* afseenden kommer att bli tillfredsställande.

Vi ha också, på en dag, varit i Leysin — ett *riktigt* lungots-sanatorium, som ligger ofvanför Aigle. Vi foro dit i vagn.

Det var en hjärtehopdragande känsla att se alla de unga människorna, utsträckta i hvilstolar på de endast mot söder öppna »liggverandorna», alla insvepta i filtar och pälsverk.

Men då och då kom ett gladt litet skratt, som verkade riktigt befriande, och när vi med flit gingo så tätt förbi verandorna vi kunde, hörde vi här och där unga flickor småkvittra på ett riktigt trefligt flickmanér.

Leysin ligger 1,450 meter högt i barrskog och är skyddadt mot *nordan* af bergen, som bakom dess rygg vrida ihop sig till ett par riktiga krumhorn: Framför byn, som ligger som i ett stort dike nedanför sanatoriet, drar luften öfver stora vidder och hämtar friskhet från den ena mera stortartade alp-kedjan än den andra. De franska läkarne föredraga Leysin framför Davos, därför att luften där lär vara *torrare*, dimman mindre ofta visibel, och att solen tidigare där visar sig. Äfven blåser där mindre, påstod sekreteraren. (Det andra är bevisadt med siffror). Vi drucko kaffe i Sanatoriet, det bästa kaffe jag druckit i Schweiz, och gingo sedan igenom byggningen från golf till tak med sekreteraren till ciceron. Han var riktigt en hyggelig karl och gaf gärna alla möjliga upplysningar — fast nog såg han litet ohälsosam ut; hvilket också inte är att undra på, när han *jämmt* är instängd med de sjuka.

I Caux hade vi träffat en rumänisk dam, som var alldeles *entusiastisk* för Leysin, därför att hennes bästa väns lifömda son där blifvit så frisk, att han kunnat gifva sig. Men för att ett så utsökt resultat som giftermål ska kunna uppnås, så gäller det att söka bot i *tid* och att *ge* sig tid.

Den unge botade mannen hade tillika med sin mor bott i Leysin i tre år, han.

I tid, i tid! Ingenting är viktigare än att söka bot i tid. »Sök hjälp i tid, och siffran af från lung-sot botade skall stiga i en förväntande grad.»

Det är inte jag, som säger de orden, utan en läkare här, som gifvit sitt lif åt lungotens bekämpande. I tid, i tid!

Den doktorn bad min vän ropa ut de orden, så de hördes i hela Sveriges land.

Men, som hon inte återfått rösten ännu, så ropar jag i hennes ställe:

I tid, i tid!

Att det kan finnas människor, som tro, att en lungsjuk blir lika lätt frisk hvar som helst, om han eller hon bara äter och sköter sig, förstär jag inte.

Den, som prøfvat alpernas sol-snö-luft och erfarit, hur härlig den är, den förstår, hur lättande och uppfriskande och helande den måste vara för trötta eller särga lungor.

I Leysin finnas flere hotell — äfven pensionat, fast jag nog tror, att de stå under samma styrelse.

I själva sanatoriet kostar det 10, 12 à 16 francs om dagen. Sydrummen äro de dyraste. Åt norr hyres ingenting ut. För de pengarne får man rum, värme, ljus, betjäning och, från och med i år, äfven läkarettillsyn.

Här behöfver man inte betala mer än 25 centimer för att få dricka kaffet hos sig!

Vill man också äta frukosten på sitt rum, kostar det 75 centimer; för en hel middag, serverad »apart», ta de 1 franc.

Dessutom var det någon slags tidnings- och bokskatt — 2 francs i veckan, tror jag. Vin är inte obegripet i måltiderna. Alla »sjuka ska» ha två filtar och pälsverk med sig.

I pensionen »Chamossaire» var priset från 6 till 8 francs om dagen. Läkarevärdan är där densamma, men om den är obegripet i pensionen, vet jag *inte* — men antagligen. Liggverandor finnas där, alldeles som på Sanatoriet — det såg jag — och lär skötsel i sin helhet vara densamma. Ingen kammarer, äfven de i femte våningen, äro lägre än tre meter, och det faller af sig själf, att där finns hiss.

Desinfektionen lär vara alldeles framstående, sa' sekreteraren. (System Geneste och Herscher.) När vi foro tillbaka, mötte vi en ung flicka, bäddad i en vagn, och tydligen så nära döden, att kusken sa': »äter en, som nog föres ned igen om några dagar, fast i en annan vagn!»

I tid! I tid!

O, om jag bara *kunde* ropa ut de orden, så att de hördes i hela Sveriges land — eller åtminstone inom Iduns läsekrets — —

Nej, nu måste jag gå ut och gå litet — — alla barnbarnen — ha ju så *ovanligt* vacker hy — Tänk om — — att de aldrig äro sjuka — nu — betyder — ingenting — alla ha väl varit — friska någon gång — — jag — ursäktat!

Senare. Kan herrskapet gissa, hvad jag sett? Jo, 100 schweiziska löjtnanter på en gång, hvilket

* Inga döda få begravas i Leysin!

var i hög grad intressant, efter jag aldrig förut sett löjtnanter, som duga till något. De här sula skor och läsa lagboken och skrårda och hela människor och djur och stå i bod hela året om och leka krig några dagar om året.

Inte skulle det duga hos oss, det är då säkert, ty de klampade som riktiga *björnar*, och flertalet af dem skulle ta sig illa ut nog i en balsal.

Nå ja, *alla* löjtnanter kunna ju inte vara skapade till balhjältar. De här få nöja sig med att bli fosterlandshjältar — vid behof.

Så har jag hört en tysk blåsa trumpet i vår salong, i går kväll — så *söndag* det var. Herrskapet skulle ha sett engelskorna! De tågade ut i en lång rad, och deras präst kom in och ställde sig och tittade, alldeles eldröd. Och när tysken i salig glömska blåste Nacht am der Rhein — alldeles i ansiktet på gudsmannen —

Men är jag nu inte tvungen att sluta igen! Jag är alltid tvungen att sluta igen.

Med vråe sympathie och toujours sympathie

LOVISA PETERBRANCHE.

P. S. Det finns bara en tvilling och den heter *Jagnau!* Min vän säger, jag är alldeles ryslig! Men hvad är det att bråka om: Man kan väl inte begära, att bergen ska' vara så korrekta heller. Vackert så, att det har fått en tvilling. Men sådan är hon!

»KVINNLIKA ÄRESTODER».

TACK för de synnerligen vackra verserna, Adi. Ja, väl har ni rätt däruti, att »sång och dikt och gärning mejsla bästa ärestod», att »bronsen ej kan locka sådan kärlek fram, som vårt hjärtas kärlek timrar». Väl har ni rätt däri, att »kvinnorna i nordanskogen allra trognast tecknas så»: i sång och dikt och adel gärning. Men låt mig framställa en vänlig fråga till Adi! Kanske har Adi en kär vän, som gått bort. Hur ofta stannar ej ögat vid ett litet konterfej, som vännen en gång gett? Vi äro nu en gång så, vi människobarn, att vi behöfva något för våra yttre sinnen, om själens strängar skola börja vibrera. Ack, hur borde ej — om jag vördnadsfullt får taga detta exempel — den store människosonen, vår frälserman, vara nog och kraftigt nog tecknad i *sin* stora, ädla gärning, och hur har dock ej världens största konstnärer, målare och bildhuggare i alla tider älskat att framställa i det yttre hans gudarena bild för människorna! Hur har ej hans rena, ädla moder blifvit mejslad i marmor och af jordens största målare andaktsfullt tecknats på duken!

Nog tror äfven jag, att Kristina Gyllenstierna aldrig kan och aldrig skall dö i svensk häfd och i svenska hjärtan. Och nog är väl äfven detta fallet med andra stora och berömda svenska kvinnor. Äfven de skola lefva i folkmedvetandet, välsignas och besjungas. Men, Adi, det ena förskjuter icke det andra. Skönt och förädlade vore svenska kvinnors arbete för att resa t. ex. Sturens ädla maka en bildstod, och skön skulle förvisso den stunden vara, när i Sveriges vackra hufvudstad en bild af henne, som så manhaftigt försvarade staden, af-täcktes. Nog gömmas väl där inne i svenska kvinnohjärtan, nu som förr, brinnande fosterlandskärlek, nog älska väl ännu Sveriges kvinnor sitt gamla, storvulna land, men säkert är, att nog väckas känslor, vackra känslor, till lif, när man står och blickar upp till dessa våra kära bronsbilder. Huru många gång har jag ej sett, hurusom till Stockholm vallfärdande allmog brukar stå och med tårade blickar och skåda upp till »guldkungen», till tolfte Karl och till Vasa!

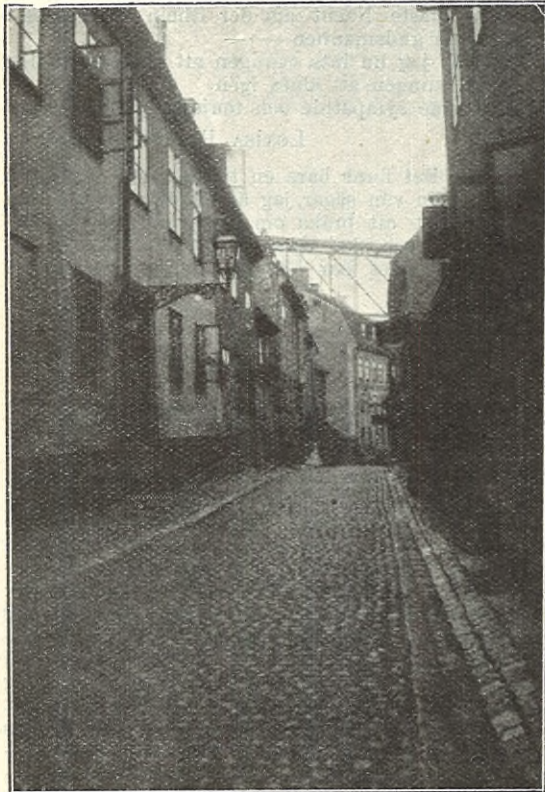
Alltså, enligt min åsikt, äro Adis verser mycket ensidiga, ehuru de nog uttrycka vackra tankar, och jag vill hoppas, att många af våra kära, älskvärda damer önska i handling och i uppoffring, låt vara aldrig så ringa, visa, att de älska sina och våra stora minnen äfven genom resandet af en kvinnlig ärestod.

L—S L—LL.

TILL VÅR ÄRADE LÄSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ilågkomma Idun med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksamast.

I KATARINA. EN VANDRING GENOM STOCKHOLMS PITTORESKESTE STADSDEL. AF EMIL LINDERS. MED FOTOGRAFIER TAGNA AF FÖRF.

NÄR NI PROMENERAR i Kungsträdgårdens alléer eller ute på Strandvägens eller Karlavägens boulevarder och öfverallt ser praktfulla byggnader, inramade af grönt och vatten, då tycker ni säkert, att Stock-

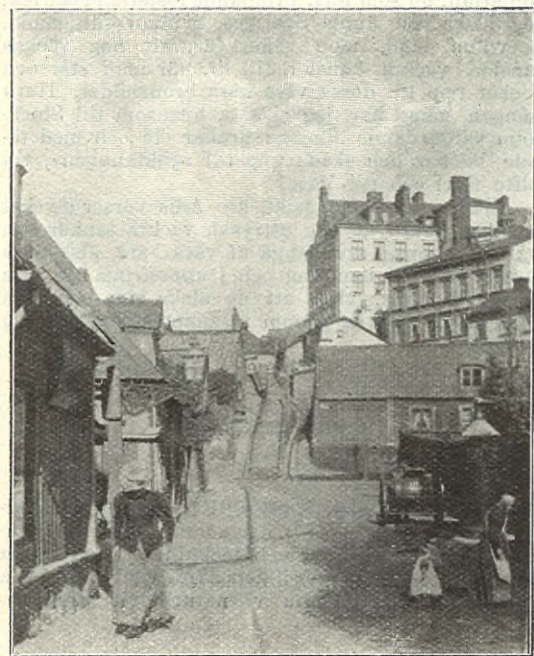

STORA GLASBRUKSGATAN.

holm är bra vackert. Men ni tänker nog ej på, att Mälardrottningen också äger fågring af helt annat slag.

Se dock bort öfver strömmen, dit bort, där Söder reser sig som en jättestor mur! Däruppe på berget bortom Sankta Katarinas kyrka, hvars spira glimmar i solen, där har ni en hel liten stad för sig, som på sätt och vis kan täfla i fågring med den ståtliga storstaden nedanför.

Är ni främling i hufvudstaden, ja, då när ni väl knappast öfver slussen; på sin höjd

ERSTAGATAN.

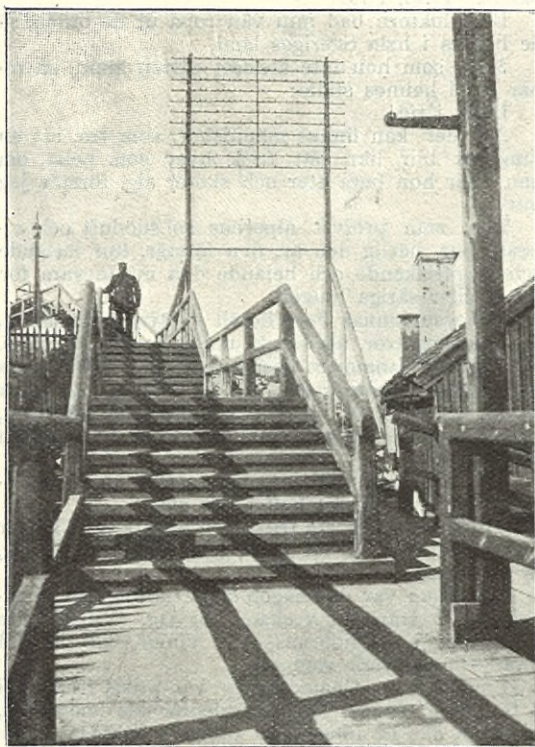

KVASTMAKAREBACKEN.

följer ni med den pustande ångspårvagnen uppför den fula Slussgatan. Men till Katarina kommer ni säkert aldrig!

Och frågar ni er vän, stockholmaren, som bor på Norr- eller Östermalm, om det finnes något att se däruppe på Söder, så skall han kanske rycka på axlarna och föraktfullt mumla något om kåkar och ruckel. Han har själf ej varit däruppe så ofta, och då blott sett med likgiltiga ögon.

Och likväll! Lofva mig att ej klaga öfver branta backar, dålig stenläggning och för många trappor, så skall jag försöka att visa

ÅSÖGATAN.

er de fattigas, de smås och de gamlas soliga stad däruppe på berget!

Får ni lust att tvista med mig, om det eller det verkligen är så vackert, som jag säger, så glöm ej, att jag har kameran med mig, så att jag kan låta andra döma mellan oss!

Vi gå öfver slussen, och så vika vi af till vänster, ty det är ju blott den del af Södermalm, som kallas Katarina, som vårt besök skall gälla. Den andra delen, den som ligger på andra sidan af den långa Götgatan, den är ej så intressant för oss, som vilja se pittoreska, röda kåkar och små ruckel med trädgårdstappor.

Vi styra stegen mot hissen, men den gå vi förbi och fortsätta uppåt, in på en mörk, trång och backig gata, Stora Glasbruksgatan. Där

möta vi ännu ej någon riktig Katarinaarkitektur, men vid den gatan och vid Lilla Glasbruksgatan bo alla de italienska positivspelarna och gipsförsäljarna — artisten Carl Larsson har också sin atelier där i trakten.

Men vi gå vidare, undvikande att komma för nära de »förnämre» kvarteren kring kyrkan.

Nu äro vi hunna till Fjällgatan och här ha vi det rätta Katarina. Öfverallt se vi små grå, gröna, röda och hvita hus med fönsterluckor och många med riktiga förstubroar. De flesta husen äro belägna inne i trädgårdar, och alla ha de blommor i fönstren. Nedanför ligger Stadsgården, från hvilken man kommer hit upp på de långa trapporna med de konstiga namnen, Sista styfverns trappor o. d.

Vi fortsätta vår vandring och komma förbi Ersta vackra kapell och få göra bekantskap

HÖRNET AF ÅSÖ- OCH GÖTGATORNA.

med en massa trappor, som utgöra en del af Erstagatan, där vi ha godt tillfälle att se oss mäta på gamla röda hus med buktiga tegeltak och låga kåkar med höga skorstenar.

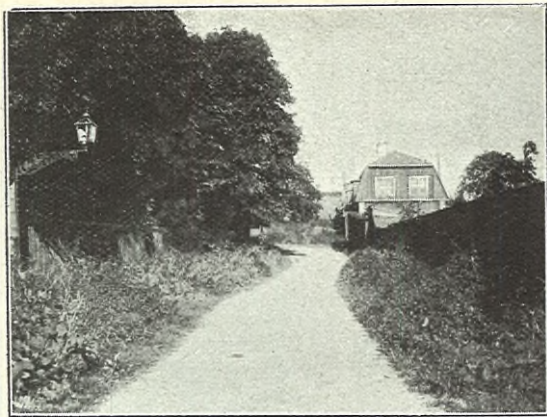
Vi gå så en bit till, men sedan äro vi tvungna att stanna ett ögonblick för att från Kvastmakarebacken kasta en blick bortåt Djurgårdsstaden, som vi se där nere i djupet nedanför fartygets master. Hvilken hänförande tafla — och hvilken säregen ram! Det där gamla huset till vänster bär verkligen en gatuskylt; man skulle annars tro, att man ej vore i storstaden Stockholm.

Vänta blott, så skall jag dock visa er ännu vackrare »gränder»! Vi bege oss in på Åsögatan och göra en brefbärare sällskap den långa »trappgatan» framåt, förbi förfärligt låga, röda hus med jättehöga skorstenar. Hvilka kunna bo i de där husen? Fattigt folk, tänker jag, eller åtminstone människor, som ha det rätt smått om slantarna.

Se där ha vi Nygatstvägränd och där Trädgårdstvägränd! Är ej Trädgårdstvägränd ett ypperligt namn på den lilla gatan, som till hälften skymmes af lummiga träd, och som är halft öfverväxt af gräs och kardborrstånd?

NYGATSTVÄGRÄND.

TRÄDGÅRDSTVÄRGRÄND.

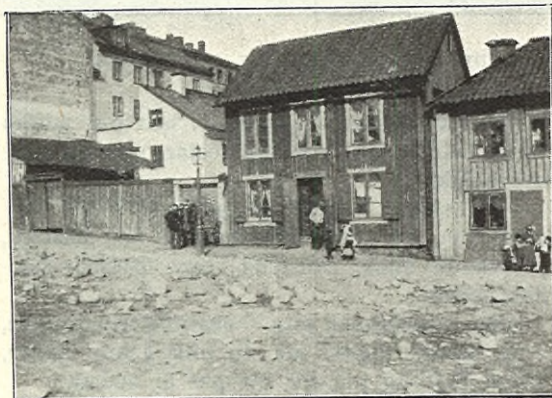
Ni kanske åter smått tviflar på, att ni ännu befinner er i en storstad, låt oss därför gå nedåt den »riktiga» staden. Tycker ni ej, att Nytorget ser ut, som ni föreställt er ett torg i Katarina? Tro dock för all del ej, att Katarina ej har gator med ordentliga trottoarer! Södermannagatan kan öfvertyga er om motsatsen.

Men nu är ni säkert trött på backar och trappor, därför söka vi upp den jämna Värmdögatan, så kan ni på samma gång få se, att Katarina har annat vatten än Stadsgårdens.

Se där vid slutet af gatan ligger Hammarbysjö! Har den ej bra vackra stränder? Till och med det gamla färgeriet där nästan passas in i taflan.

Så gå vi Värmdögatan tillbaka och vidare; vi gå åter förbi små hus och kåkar, ålderdomliga, som de byggts för hundra år sedan, och det ena huset ej likt det andra. Vi se, hur berget har gifvit hela stadsdelen sin prägel; likt fågelbon klänga de små husen sig fast vid berget, och stundom väntar man nästan att få se en klippa falla ned och krossa en hel rad af små nästen.

Vi förundra oss öfver det goda utrymmet häruppe, som nu i bostadsbristens tider tillåter sådana stora gårdar och vidsträckta trädgårdar

NYTORGET.

med långa land och rader af vackra popplar eller körsbärsträd. Träd, blommor och sol, det är hvad Katarina har godt om!

Ni pekar på ett litet hvitt hus med den blå Fenix, brandförsäkringsmärket, öfver porten och frågar åter, hvem som kan bo i ett sådant hus. Kan ni se det gamla paret, som skymtar fram bakom de små rutorna? Där har ni svaret! Här uppe i Katarina bo de gamla, som staden nedanför ej längre har bruk för!

Men nu ha vi hunnit till den långa Götgatan, fylld af arbeterskor, korgbärande fruar, arbetarne från bryggerierna och oxdrifvande slaktare. Äfven Götgatan har, som ni kan se, åtskilliga Katarinahus, särskildt långt uppe, där gatan här och där kantas af röda plank, bakom hvilka man skymtar stora trädgårdar.

Vi voro alltså på Götgatan! Då fortsätta vi den till slussen. Trots ert löfte är ni nu helt visst trött både på backar och kåkar — och mitt sällskap. Inte! Nå, då är jag belåten och får för mig, att ni tyckte, att det verkligen var bra vackert däruppe i Katarina!

MISSFÖRSTÅND. SKISS FÖR IDUN AF SIBYLLA.

»HVARFÖR ser du så bekymrad ut, Karl? Det står väl ingenting ledsamt i brevet?»

»Det beror på, hur man tar det. Gladt är det åtminstone inte.»

SÖDERMANNAGATAN.

»Se här», tillade han och räckte brevet till sin hustru. »Tag del af det själf och säg mig sedan din mening därom.»

»Stilen är mig bekant — ack, det är ju från din syster Barbro! Då måtte det vara någonting riktigt viktigt, ty hon skriver ju eljes så sällan.»

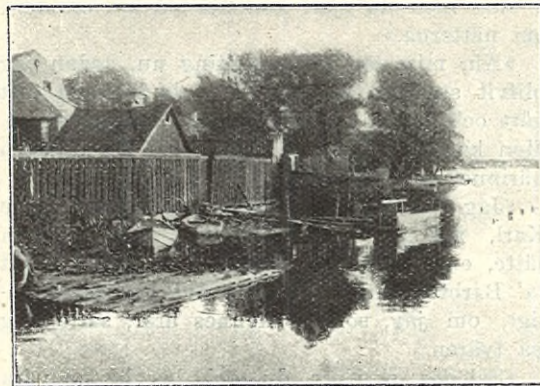
Fru Aimé satte sig i soffan bredvid sin man och lutade sig litet själfsväldigt emot honom, under det hon ögnade igenom brevet.

Men då hon slutat, rätade hon hastigt på sig och räckte honom tigande det suddiga papperet, som han också, utan att säga ett ord, lade ifrån sig.

Så sutto de båda en stund och stirrade i brasan, som nytänd och munter sprakade i

VÄRMDÖGATAN.

HAMMARBY SJÖ.

kakelugnen. Från rummet bredvid hördes ett barns joller, rasslet af en leksaksvagn samt ljudet af små trippande fötter.

Aimé steg upp, gick till kakelugnen, där hon tog eldgaffeln och rättade med den några träd, som ville skrida fram. Eldskenet föll varmt öfver hennes behagliga ansikte, och de mjuka linierna af hennes figur aftecknades mot den flammande bakgrunden. Men äfven i denna varma belysning såg hon blek ut, och blicken häftades tankfull på de dansande lågorna.

Ändtligen bröt hon tystnaden.

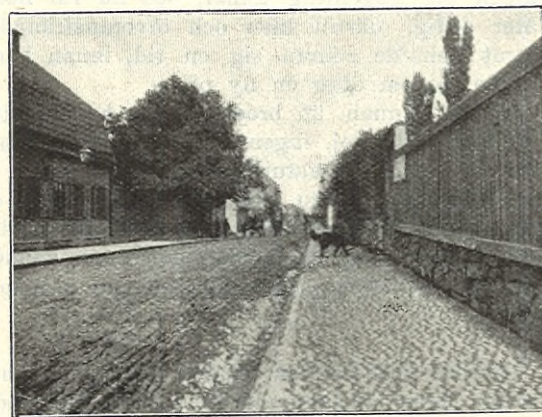
»Karl...!»

Hon vände åter till soffan och stannade framför honom.

»Jag kan ej se, att vi kunna handla på mera än ett sätt — att erbjuda henne ett hem hos oss.»

»Men det blir en stor uppoffring för dig,» sade han — »och — och — så äro vi ju så trångbodda.»

»Jag nekar ej till, att det nu kännes som en uppoffring från min sida, men måhända är min rädsla för henne endast inbillad, och det vore fejt att begagna sig af ett sådant svepskäl.»

GÖTGATAN.

»Men det knappa utrymmet,» inföll Karl hastigt, »du har förut ibland funnit, att våningen är nästan för trång redan för oss själfva, och nu vill du hysa in ännu en person däri.»

Aimé svarade ej direkt på detta inkast, utan kom i stället med en ny fråga:

»Tror du, att hon skulle vilja bo i barnkammaren? Jag vet, att det ej alltid blir angenämt för henne, men hon är ju egentligen ej bortskämd med någon bekvämlighet, och jag skulle försöka att ställa det så bra som möjligt för henne där. Lille Kurt, som ännu är litet orolig om nätterna, kunde ligga hos oss i sängkammaren, och hvad Katy beträffar, så sofver hon som en liten gris. Marie får naturligtvis flytta ut i köket, där det ju finnes god sängplats.»

»Ja, men du själf kommer då att bli störd om nätterna.»

»Åh, mig gör det ingenting nu, sedan jag blifvit starkare än förr! Jag hade ändå just gått och tänkt på förändring i det afseendet. Men kanske att du ej tycker om att få lillen härinne?»

»Jag tror ej, att det skall genera mig,» sade Karl, »ty jag har lyckligtvis sömn som en jätte, och när du så beredvilligt går in på att ta' Barbro i huset, så vore det bra egendomligt, om jag, som är hennes bror, satte mig på tvären.»

»Således skrifver du och ber henne vara välkommen?»

»Eller du,» inföll Karl, »det ser kanske ännu vänligare ut.»

Aimé log ett litet skälmskt leende.

»Ja, och då slipper du ifrån brefskrifningen. Ni karlar tycka visst, att sådant är det värsta som finns.»

Karl såg något slagen ut, men påminde henne om, att hon i en skrifbordslåda hade en stor packe med bref, som han skrifvit till henne som fästman, och därmed fick hon låta sig nöja.

När Karl litet senare gått till sitt ämbetsrum och Aimé en stund lekt med barnen, slog hon sig ner vid skrifbordet för att börja brefvet till sin svägerska. Men hon fann, att hon ej ännu hade den jämnvikt i sinnet, som var nödig, för att hon skulle kunna göra det så hjärtligt, som hon önskade, ty, trots den seger hon tidigare vunnit öfver sig själf, fann hon dock nu, att det verkligen var en uppoffring hon gick att göra.

Endast en gång hade hon sammanträffat med sin svägerska och då funnit henne surmulen och osympatisk samt böjd för att se hela världen med svarta glasögon. Men så hade hon ej heller dansat på rosor, stackars Barbro. Allt sedan faderns död hade hon varit anställd som »hjälpreda» i flere olika familjer, enär den något vårdslösade uppfost- ran, hon fått, ej gjorde henne skicklig att åtaga sig någonting annat, och nu var hon åter ledig, därtill klen och öfveransträngd, samt behöfde hämta sig en tid, innan hon hörde sig om efter en ny plats.

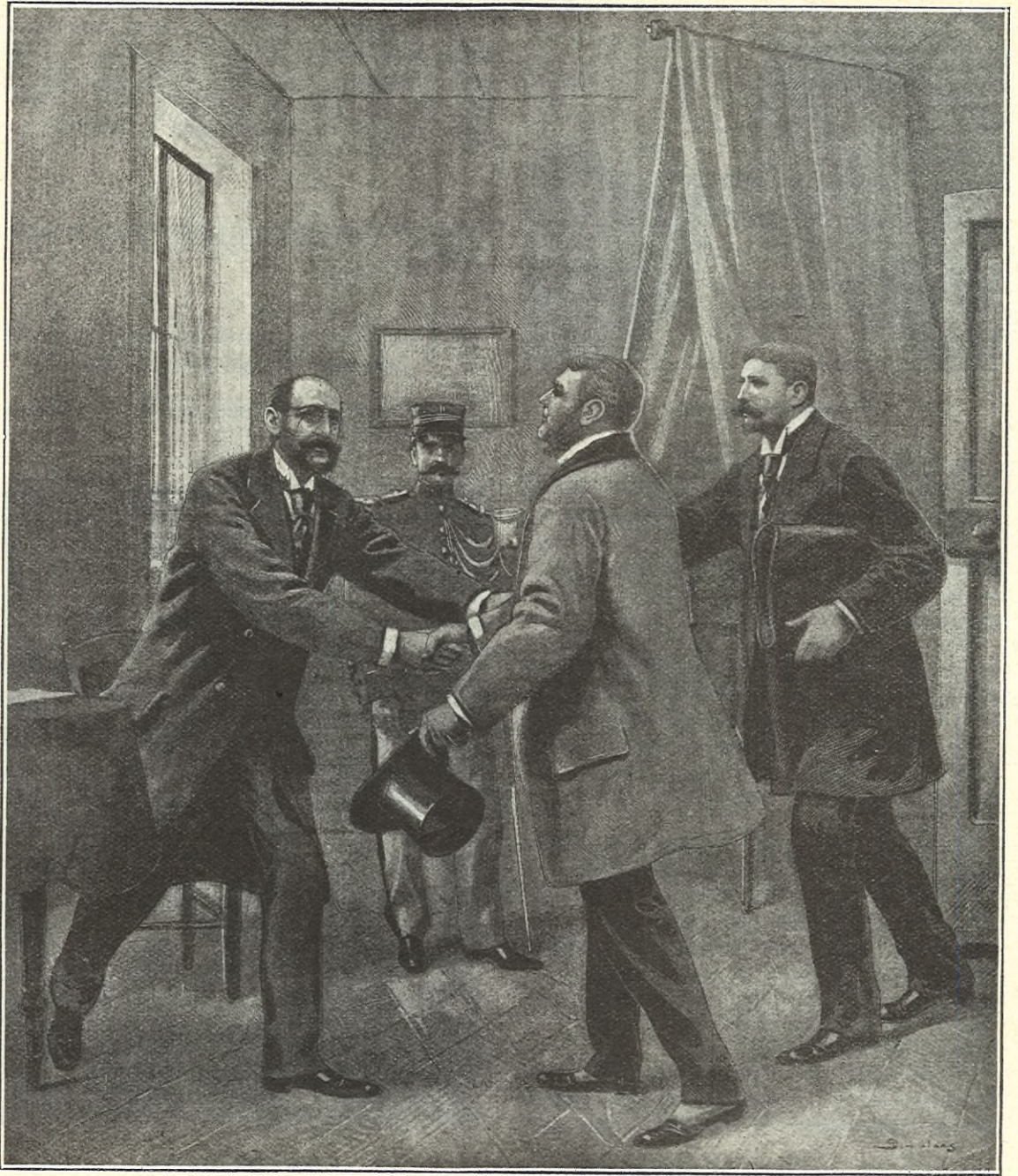
Någon annan än brodern hade hon ej att hylla sig till, nej, ingen annan i hela världen, och hvad var då naturligare?

»Stackars Barbro, stackars lilla Barbro,» upprepade Aimé för sig själf i en allt med- lidsammare ton, och medan hon ännu kände sig så vekt stämd, satte hon pennan på pape- ret.

*

Barbro ville komma och bo i barnkammaren. »Hon hade minsann aldrig blifvit bortskämd med att disponera eget rum — det finge en fattig och beroende flicka som hon icke räkna på, utan vara glad, om hon blott finge tak öfver hufvudet.»

Det gick en mörk ton af bitterhet genom hela det bref, som kom till svar på Aimés vänliga inbjudning, och ändå hade denna sökt att på ett så grannliga sätt som möjligt erbjuda henne en fristad tills vidare i sitt och Karls gemensamma hem samt lofvat att anse henne som en kär syster. Ett löfte, som det kanske skulle bli svårt att hålla.

KAPTEN DREYFUS' MÖTE MED SINA FÖRSVARARE ADVOKATERNA DÉMANGE OCH LABORI.

Aimé var därför ej i den bästa sinnesstämning, då hon gick ner till stationen för att möta sin svägerska, hvilken kom med ett tåg söderifrån, men försökte att under vägen skaka af sig sitt missmod för att kunna möta henne med ett glatt ansikte.

Hon hade emellertid missräknat sig på tiden och kom några minuter för sent, så att passagerarne redan stigit ur vagnarne, då hon kom in på perrongen, och i denna myllrande människomassa hade hon svårt att taga reda på Barbro. Hon fann dock henne äntligen, stående invid en vägg, med alla sina saker omkring sig och med en hjälplös och olycklig min i sitt buttra ansikte.

Då hon fick se Aimé, klarnade hon emellertid upp och besvarade tämligen vänligt den- nas välkomsthälsning.

»Jag trodde, att ingen var emot mig,» sade hon, »och kände mig så öfvergifven bland alla dessa främmande människor.»

Hon såg tarflig ut i sin gammalmodiga

kappa och slitna skinnmössa, och det mörka tunga håret låg i orediga testar omkring hennes ansikte.

»Du skäms kanske att gå med mig?» frågade hon tvärt, när hon märkte den hastiga, pröfvande blick, hvarmed Aimé öfverfor hennes person.

»Du misskänner mig,» svarade Aimé lugnt, »jag tänkte blott, att du blifvit bra mager, sedan jag såg dig för ett par år sedan.»

»Ja, man far ej väl af dagligt slit och släp i andras tjänst.»

Hon lade särskildt stark betoning på ordet »tjänst» för att därmed antyda, hvilken i hennes tycke förnedrande ställning hon intog, under det hennes bror och svägerska lefde i jämförelsevis lysande förhållanden.

»Vi kunna säga, att vi alla äro tjänare och skulle säkert finna oss missbelättna, om det ej funnes någon, som vore beroende af vår insats af arbete, det må nu vara af större eller mindre värde. Och kanske när allt kommer

Henneberg-Siden

— endast äkta, när det införskrifves direkt från mina fabriker —

svart, hvitt och kulört från 65 öre till kr. 16: 45 pr meter — slät randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéer och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast..... fr 90 öre—16,45	Bal-Siden..... fr. 65 öre—16,45
Siden Basttyger pr robe » kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadin... » 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt, » 85 öre— 3,85	Siden-Bengalin... » kr. 1,75—8,35

pr mtr. Siden-Armûres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, siden till täcken och flaggor m. m. Porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. Dubbelt porto till Schweiz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

omkring, är tjänaren mera oberoende än den herre, som ej kan reda sig utan hans hjälp.»
 »Det var en originell uppfattning,» sade Barbro, »men du har kanske ej så orätt.»
 Ett stadsbud anskaffades nu för sakerna, och Aimé ledsagade sin gäst genom de halfmörka, dimmiga gatorna, där gaslågorna oroligt fladdrade för oktobervinden. Så mycket angenämare blef kontrasten mellan ute och inne, och när Barbro äfven på det varmaste sätt välkomnades af bror Karl, hvilken genom göromål varit förhindrad att möta vid stationen, samt af Katy, som i afton undantagsvis fått vara längre uppe än vanligt och nu räckte faster Barbro stora famnen, så tinade hon så småningom upp, och ett litet godt leende förskönade ett ögonblick hennes ansikte.
 Hon är inte alls så ful, som jag föreställde mig, tänkte Aimé, där hon satt midt emot henne vid tebordet. Hennes ögon äro till och med riktigt vackra och munnen behaglig, då det surmulna uttrycket ej vanställer den.

Barbro kunde ej undgå att märka, hurusom både Karl och Aimé menade väl med henne och gjorde allt hvad på dem ankom, för att hon skulle känna sig hemma hos dem. Men just denna deras, som hon tyckte, planlagda vänlighet gjorde henne misstrogen gent emot deras verkliga känslor för henne, och hon kände sig fortfarande som en endast tolererad gäst.

Hon hade lagt märke till, att Aimé vid ett och annat tillfälle, då hon satt hennes tålmod på prof, häftigt rodnat till, samt att några häftiga ord dallrat på hennes läppar, men att hon åter slutit munnen likasom för att stänga dem inne, och hon längtade nu efter att en gång få höra henne riktigt bryta ut och förgå sig. Det vore tusen gånger bättre, tyckte Barbro, än denna medlidsamma själfbehärskning, som var rent af sårande.

Ett sådant tillfälle skulle ej heller låta länge vänta på sig.

Barbros toaletartiklar voro delvis i ganska bedröfligt skick, och Aimé kände sin husmoderliga ära kränkt af att sända dem till tvätterskan sådana de voro och föreslog därför en dag, såsom alltid på det mest grannliga sätt, att taga hem en sömmerska, hvilken dels skulle upphjälpa det gamla och dels sy nytt. Men i stället för att tacksamt bifalla till denna anordning blef Barbro stucken och förklarade, att hennes linne vore godt nog, samt att, om hennes kläder för öfrigt ej vore tillräckligt storsadmässiga, kunde hon hålla sig undan, när

det kom besök, så att Aimé ej behöfde skämmas för sin simpla svägerska.
 Men nu brast Aimés tålmod.
 »Simpelheten ligger ej i kläderna,» sade hon, »utan i karaktären, och jag hade hoppats, att ditt naturliga goda förstånd skulle vara dig till hjälp vid att småningom omdana densamma — jag hade tänkt...»
 »Sjung ut för en gång!»
 »Jag hade tänkt, att den vänlighet, vi visa dig, så småningom skulle locka fram blommor ur den karga jordmånen, samt att vi till sist skulle bli så ogenerade med hvarandra, att vi öppet och utan omsvep kunde göra hvarandra uppmärksamma på hvad som brister oss båda i många afseenden, utan att taga humör eller misstänka, att några mindre ädla bevekelsegrunder låge inunder.»

Aimé hade blifvit alldeles blek af sinneshörelse, men då hon såg upp, stod Barbro framför henne med glänsande ögon och blötsande kinder.

»Rätt så, nu har jag fått fram det,» ropade hon. »Du har misstagit dig på mig, missuppfattat mig. Du har hela tiden gått omkring mig som katten kring het gröt, rädd att bränna nosen, men på samma gång ifrig på att få veta, hur den smakade. Åh, jag är så glad öfver, att du nu äntligen stuckit fram tasserna från sammetshyndet.»

»Barbro!»
 »Det skall bli bättre nu, ska du få se. O, jag känner mig som befriad ur ett silkesnät, som hittills omslutit mig med sina fina maskor, så att jag ej kunnat känna mig fri. Nu vet jag, att du också är en fattig, syndig människa liksom jag och icke den ängel du velat göra dig till. Här är jag nu! Banna mig, slå mig, men förkrossa mig ej med din godhet!»

Hon kastade sig ner framför Aimé och med hufvudet i hennes knä brast hon ut i en lidelsefull gråt.

Aimé lät henne gråta ut, men då krisen var öfver, sade hon mildt:

»Vi hade slagit in på orätt väg, Karl och jag, vi sågo, att du var nervös och öfveranstängd samt ville skona dig så mycket som möjligt. Att det skulle såra dig, tänkte vi ej på, men jag fattar nu, huru du hela tiden haft det inom dig och lofvar dig att för framtiden vara en riktig liten argbigga till svägerska.»

»Det kan du ändå inte vara,» snyftade Barbro, »ty — ty — du har ändå litet af änglanatur uti dig.»

HYLIN & CO^S

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med GULDMEALJ

Försäljes i våra butikker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
 A. T. 64 69. A. T. 24 97.

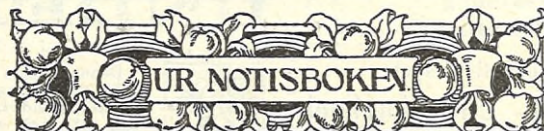
samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

UTSTÄLLNINGEN I PARIS blir nästa år nog något, som kommer att tilldraga sig hela världens uppmärksamhet, och intresset för densamma är redan nu stort. En hel kår af arbetare är i rörelse på utställningsplatsen från morgon till kväll, och den ena utställningsbyggnaden efter den andra börjar resa sig. Antagligt är väl ock, att denna utställning skall värdigt bidraga till firandet af det nittonde seklets afslutning och i alla hänseenden öfverglänsa sina föregångare.

Ur ett franskt verk öfver utställningen, hvilket är under utgifvande, meddela vi i dagens nummer en afbildning af Parisutställningens imponanta hufvudentré.

KAPTEN DREYFUS' MÖTE i fångelset i Rennes med sina försvarare, advokaterna Demange och Labori kunde ej vara annat än gripande. I hvilken stor tacksamhetsskuld han stod till dessa bägge oförskräckte män hade han ännu på långt när ej reda på, ja, de hade hittills varit honom så fullkomligt obekanta, att han knappt hört deras namn. Och nu kommo de för att sätta honom in i »affärernas» hela gång, för att låta honom få del af en den otroligaste roman, i hvilken han själf var hjälten eller offret, men om hvars viktigaste innehåll han knappt hade en aning.

KONUNGEN OCH DROTTNINGEN hafva afrest till Norge, där den senare liksom föregående år några veckor kommer att vistas vid Skinnarböl. Konungen stannar vid Bygdö utanför Kristiania till den 24 dennes, då han med Drott afreser till Marstrand för att där som vanligt tillbringa några veckor.

VÄRLDENS FÖRNÄMSTA KVINNLIGA SIMMARE skall, enligt en svensk-amerikansk tidning, vara fru Marion Liljenstolpe, hvilken nyligen antagits till instruktis i simning inom Womans Athletic Club i Chicago. Fru L. har graduerats vid k. samsällskapet i Stockholm.

Å Katrinelunds vårdanstalt

emottages nerv- och sinnessjuka kvinnliga patienter. 1:sta klass. Ansökningar ställas till anstalten.
 Elise Lennwall,
 Föreståndarinna.

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Res* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska grundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.-B.

Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm
 rekommenderar sina tillverkningar af:
Lager-Öl, Lagerdricka
Pilsner-Öl, Iskällare-Dricka
 samt såsom specialitet:
Pilsner-Dricka
 Allm. telef. 36 56. Rikstel. 18.

Hôtel Continentals

utvidgade och nyinredda Restaurations- & Caféllokaler rekommenderas.
 Diner à 2 och 3 kr. samt à la carte. Vördsammast
 (S. T. A. 62194) Per M. Svanfeldt.

Lars Monténs Neutrala Kärntvål till ylletvätt och Oleintvål till linnettvätt användes lämpligast sålunda:

1/2 kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 à 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 à 38 grader.
 Finnas hos de flesta speciérhandlare samt i mina butiker.
 Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.
 N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 S:t Paulsgatan.

Köp alltid radiatorsmör!

Tandläkare TOM von HALL.

— 15 Stureplan 15. —

Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.
 Allm. Telefon 58 48.

Monogram.

Inskänd 1 kr. i frimärken under adress »Monogram», Kalmars p. r., så erhålles portofritt ett anglosaxiskt alfabet i 3 storlekar. Nödvändigt i hvarje hem. (75)

Doktor Thora Wigardh

praktiserar från den 20 juni i Göteborg och Marstrand. (Nord. A. B. 8120)

Prenumerera på 'Idun'

Kofjuvelerare
K. ANDERSON
 1 Jakobstorg
 STOCKHOLM

Utlåtande om Mellins Food.
 Herr Axel Lennstrand, Gefle.
 Härjämte sändes fotografi af min lille osse, Sven, 1 år 8 mån., som de senaste månaderna uteslutande uppfödts med Mellins Food, och är det mig ett nöje att vittnesbörd om detta födoämnes utmärkta genskaper, enär lille Sven, då han började förtära »Mellins Food», var ganska tag och klen, men nu alldeles tillfriskad.
 Högaktningfullt
 EMY HALLENGREN,
 född Söderström.
 Prof af MELLINS FOOD sändes på egaran gratis och franko från Axel Lennstrand, Gefle, generaldepot för Sverige, Norge, Danmark och Finland.
 Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

Husmodrar! Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållsplanering!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använd den i Edra hushåll Pellerins Margarin, Göteborg, som är bäst, drygst och billigast!

Fru Örn's Atelier
för Damtoiletten,
19 Tunnelg.
Stockholm,
rekommenderas i benägen åtanke. Väckande elegant snitt till moderata priser. Finaste rekommendationer öfver hela landet. Förfrågningar besvaras omgående. 2

Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseräkning ..... 5 %
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.
(G. 78894)

FÖRVARINGSFACK
uthyras af
AKTIEBOLAGET STOCKHOLMS HANDELSBANK
8 Arsenalsgatan 8.

Sydsvenska Kredit-Aktie-Bolaget,
Stockholm, Fredsgatan 24.
(Fonder kr. 4,215,000)
Deposition ..... 5 %
Kapitalräkning ..... 5 %
Sparkasseräkning ..... 5 %
Upp- & Afskrifning ..... 3 %

Bankaktiebolaget Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Sparkasseräkning
Räntegodtgörelse 5 proc.
I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.

Aktiebolaget Stockholms Diskontobank
I Regeringsgatan 1.

Örebro Kex

Bäst! * Billigast!
Säljes hos herrar Speci-ri, Delikatess- och Kaffehandlande.

Högstedt & Co
32 Regeringsgatan 32
— Stockholm —
Specialitet:
Bordeaux- & Bourgeois-viner
Billiga priser.

C. E. Lagerström Stockholm
Frejemagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet:
Gärningsartiklar till klädningar o. kappor.

Sidenttyger

till fabrikspriser franko och tullfritt

i svart, hvitt och kulört. till bal, sällskaps- och promenadtoiletter i största urval. Sändas direkt till privatpersoner meter- och styckvis från 50 öre till 20 kr. pr meter.

E. Spinner & Cie,
(föret J. Zürers Sidenfabrik), Zürich, Schweiz.
Zürichs äldsta Siden-etablissemang, grundl. 1825.
Rekvirera prover!

HUSQVARNA
Velocipeder.
Bästa svenska material. —
Omsorgsfullaste arbete.
Försäljning genom HUSQVARNA DEPOTER samt genom de flesta större Järnhandlare i Skandinavien och Finland.
Priskurant gratis och franko.

Bästa Syltsocker.
Tanto Bitkross
(Hushålls-Socker)
finnes till salu hos de flesta Herrar Specerihandlande i Stockholm och Landsorten. (S. T. A. 61760)

Enda äkta engelska UNDERBALSAM,
pröfvad och godkänd af sundhetskolegium.
Denna balsam är: 1) Ett oupphunnat verksamt botemedel mot alla sjukdomar i lungor och bröst, lindrar katarrh, stillar slem-afsöndring, lindrar den smärtsammaste hosta och botar till och med gamla lidanden. 2) Verkar förträffligt vid alla halssjukdomar m. m. 3) Fördrifver grundligt hvarje feber. 4) Helar öfverraskande alla sjukdomar i levern, magen och tarmarne, i synnerhet magkramp, kolik och värk i underlivet. 5) Borttager smärtorna och botar hämorrhoider. 6) Verkar lindrigt afförande och blodrenande, renar njuren, borttager hypokondri och melankoli och stärker aptiten och matsmältningen. 7) Tjänar förträffligt vid tandvärk, ihåliga tänder, skörbjugg i munnen och vid alla tand- och munsjukdomar och borttager uppstötningar och dålig lukt. 8) Är ett godt medel mot mask, binnikemask och vid epilepsi. 9) Tjänar såsom ett underbart utvärtes botemedel för alla sår, friska och gamla ärr, ros, hettblemmor, fistlar, vårtor, brännsår, förfusna lemmar, kläda, utslag, spruckna, sträfvå händer m. m. och förtager hufvudvärk, susning, reumatism, gikt, övriker m. m. Detta medel bör, såsom första hjälp, icke saknas i någon familj, i synnerhet under influensa-, kolera- eller andra epeidemer. Ett enda för öfvertygar bättre än någon kungörelse. Äkta är denna balsam endast, om hvarje flaska är tillsluten med en silfverkapsel, som bär min firmastämpel: **Adolf Thierry, Apotheke zum Schutzengel in Pregrada.** Är försedd med ofvanstående gröna skyddsmärke. Hvarst ej depöt finnes torde man beställa direkt under adress: **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Kohitsch-Sauerbrunn, Osterreich.** Franko hvarje poststation i Skandinavien kosta 12 små eller 6 dubbelifaskor kr. 8.—. Mindre sändas icke. Sändas mot efterkräft.

Kraft och verkan af den äkta engelska under-salvan.
Med denna salva blef en 14 år gammal för obotlig ansedd benröta fullkomligt läkt, nyiligen äfven ett 22-årigt svårt kräftartadt lidande. Engelsk undersalva är ett vid de svåraste, äfven gamla skador med det bästa resultat användt medel med utmärkt dragningskraft. Engelsk undersalva finner användning vid: ondt bröst hos barnsängskvinnor, stockning i mjölkflödet, förhårnader i bröstet genom ros, vid allehanda gamla skador, öppna fötter eller ben, sår, eksem, svullna fötter, t. o. m. vid benröta, vid hugg-, stick-, skott-, snitt-, krossår; för utdragning af alla främmande ämnen, såsom: glas, träffiser, sand, hagel, törne m. m.; vid alla bulnader, växter, karbunklar, nybildningar, t. o. m. kräfta; mot fulslag, nagelbulnader, blåsor, onda fötter, alla slags brännsår, förfusna lemmar, vid liggsår hos sjuka, svullnad i halsen, mot spikbiter, mot örspång, vid hudlöshet hos barn m. m. m. Ju äldre den engelska undersalvan blifver, desto bättre resultat! I hvarje familj bör alltid finnas ett förråd af detta enda hjälpmiddel. Mindre än 2 dosor sändes ej; försändes endast mot förutbetalning af beloppet eller mot efterkräft. Kostar med postporto, fraktsedel och inpackning m. m. kr. 6.—.

Tabrika attester till förfogande.
Jag varnar mot inköp af värdelösa förfalskningar och ber att noga iakttagas att på hvarje degel måste ofvanstående skyddsmärke och firma Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada vara inbrändt.
Enda inköpsställe: Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Kohitsch-Sauerbrunn.
Depoter & de flesta apotek.
Centraldepôt för Skandinavien: **Fabriken Farma, Campagnastræd 34, Köpenhamn 0.**

JOH. LUNDSTRÖM & Co.
Stenkol, Cokes,
1:ma maskinkrossad Anthracit,
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmenecessärer.
Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Sjöögabron 22. Rikstelefon 427
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 26
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Parmmätargatan 1. Rikstelefon 20 12.

C.P.SAHLIN ESJÖF
1856.
Meddelanden om Hemväfnad & Väfgärner
Häft. III à 25 öre
med 24 nya, moderna mönster à Klädnings- och Kostymtyger, Mattor, Möbel- och Portiertyger. *Rikhaltig profkollektion af hemväfnada mode-nyheter.*

Holmqvists HANDELSINSTITUT
GÖTEBORG, Västra Sveriges största, fullständigaste och mest renomméerade handelsläroverk. Omfattar alla till handelsbildning hörande ämnen. 15:de arbetsåret. 9 speciallärare. Inträde när som helst, önskligast vid terminens början, 15 aug. och 9 jan. Moderata afgifter. Plats anskaffas i flesta fall. Holmqvists skrifmetod är landets mest spridda och af staten antagen som normalmetod. Skrifkramp behandlas. Begär program. Tel. 2127.
Filip Holmqvist,
Öfverlärare vid Tekniska skolan i Stockholm, lärare vid Chalmerska institutet.

LEDIGA PLATSER
För student eller studentska
(latinare el. realist) väl utsordad finnes 2:ne elevplatser å apoteket »KRONAN», Christianstad. Vidare meddelar Carl Arhén.
OBS! Goda löneförmåner. (74)

UNDERVISNINGSVAN LÄRARINNA
erhåller till hösten god plats på gods i Södermanland, Norra Inackorderingsbyråns Mästar Samuelsg. 62, Stockholm. (77)

I UNG FAMILJ, bestående af man, hustru och ett årsgammalt barn samt 2 jungfrur finnes plats för en bildad, bättre flicka som barnvårdarinna. Hon bör vara omkring 20 år, ordentlig, hurtig, rask och gladlynt samt villig att »gå frun tillhanda». Mycket fina rek. erfordras om möjligt muntliga. Motsvaras förväntningarna fästes vid lönen intet afseende. Ansökningar med fotografi insändas denna månad till portvaktens, Stureplan 6. (50)

LÄRARE-
eller **LÄRARINNETJÄNSTERNA** vid en fast mindre folkskola och en mellan två stationer flyttande småskola inom Svegs församling i Herjedalen, sökes hos skolrådet, adr. Sveg, före 15 instundande augusti.
Tillträde 1 oktober 1899. Lönsett 7 månader årligen. Årslön resp. 375 och 350 kr. jämte bostad i skolhus (utom å ena småskolestationen) och ved. 15 kr. resebidrag. 4 månaders uppsägningstid.
Sveg den 3 juli 1899.
SKOLRÅDET. (G. 85177)

SLÖJDLÄRARINNEPLATS.
Slöjdläarinneplatsen vid Skolhemmet för blinda döfstumma i Venersborg är ledig, att tillräddas vid nästkommande höstterminens början. Lön 300 kr. för år och allt fritt, utom tvätt. Ansökningar ställda till skolhemmets styrelse insändas till undertecknad, skolhemmets föreständarinna före juli månads utgång. Venersborg d. 6 juli 1899. (G. 85186) *Elisabeth Anrep Nordén.*

LICKA, som tagit s. k. studentexamen, erhåller elevplats å apoteket i Högsby. Lön 300 kr. allt fritt. (72)

KOKERSKA,
verkligt skicklig i så väl enklare som finare matlagning, bakning m. m. erhåller förmånlig plats den 24 okt. i mindre familj på landet. Betyg äfvensom uppgift à rekommendationer samt lönevilkor, torde insändas under adress. Fru Helga Martin, Åkers Krutbruk, Åkers Styckebruk. (66)

Husföreständarinna
erh. plats hos tjänsteman i stad i mellersta Sverige. Svar med uppgift om löneanspråk jämte fotografi, samt återsändes, ins. genast under adr. »L.» Eskilstuna p. r. Ingen gör sig besvär som ej kan och vill lämna en gosse om 4 år moderligt omvårdnad.

ENKELT HEM på landet sökes anspråk. I lös lärarinna, komp. underv. i vanl. skolämnen, tyska och musik. Svar med portr. och pret. till »J.» Brännarp p. r. (80)

MODIST, skicklig, förtärdig och med godt sätt, får förmånlig årsplats i stor stad den 1:ste nästk. sept. Svar till »1876», Iduns exp. (84)

Plats för Hushållerska
finnes instundande 1 nov. Närmare under adress Fru Jeanette Bager, Thorsberga, Hellberga. (G. 85230)

PIATSSÖKANDE.

BILDAD FLICKA, som i 17 år haft plats i samma familj, men gen. dödsfall blifvit därifrån ledig, önskar till hösten plats, helst på landet, i prästgård eller annat bildad hem, som värmdina och, om så önskas, hafva tillsyn öfver barns uppfostran eller som sällskap, läs- och skriftriktare samt hjälpredda åt äldre person. Goda intyg finnes. Svar till »Pliktrogen 62», adr. Firm. M. & H. Ahlstrand, Motala. (73)

EN PÅLITLIG, bildad flicka, kunnig i hushållsöromål, önskar plats för skolhushåll eller hos äldre fruntimmer i Stockholm. Svar till »A. V. A.» Ekerö p. r. (76)

SKICKLIG LÄRARINNA söker plats. Undervisar i svenska ämnen, språk, musik, handarbeten. Barnkär, godt lynne. Svar »Nitisk», Iduns exp. f. v. b. (78)

PLATS ÖNSKAR bildad, huslig flicka, kunnig i matlagning, bakning, sömnad, väfnad m. m. Ordenlig, punktlig. Svar till »Gladiant», Iduns exp. f. v. b. (79)

ATT FÖRESTÅ ENKELT, respektabelt A ungarlshem, helst i stad eller liflig trakt, önskas af en flicka af anspråkslös men god familj, kunnig i alla inom ett hus förekommande göromål. Van vid skrifögöromål, biträdd såväl på kontor som vid posten. Svar emotes tacksamt, adress »September 1899», Lycksele. (85)

PRÄSTDOTTER önskar till hösten plats, att mot fritt vivre deltaga uti alla hushållsöromål. Svar till »19 ar», Berg. (81)

EN UNG TYSKA söker till 1 aug. eller senare plats som sällskap och hjälp, äfven att tillse barn. Goda rek. Närmare genom Fru E. Kallstenius, Villa Alliere, Helsingborg. (82)

EN UNG, BILDAD TYSKA, af god fam. milj., önskar den 15 okt. eller 1 nov. anställning i finare familj i Stockholm. Svar till »E. N.», Iduns exp.

EN FLICKA AF GOD FAMILJ, van vid skrifögöromål, önskar skriferbefattning hos någon ämbets- eller affärsmann, helst i hem, där hon emellanåt kan gå frun tillhanda och blifva medlem af familjen. Svar till »H. S-gren», adr. Faringe.

En ung flicka,
med god skolunderbyggnad och lust och fallenhet för skrif- och kontorsöromål, erhåller förmånlig plats. Svar jämte fotografi adresseras till Herrar Seelig & Co., Stilm f. v. b. (85)

EN FR. 7 KL. ELEMENTARL. med mycket goda betyg utexaminerad flicka, önskar i höst komma i god familj, där hon kan erhålla undervisning i musik mot att hon undervisar mindre barn i vanl. skolämnen o. språk. Lön begäres icke. Reflekterande vände sig till kyrkoherden O. Martinsson, Brattfors & Filipstad. (67)

EN 24-ÅRIG, bildad flicka, resp. o. kunnig i engelska språket, söker plats, ant. som sällskap åt någon äldre dam, eller i en familj, där barn finnes att vårda. Närmare upplysn. hos fru Eva Wigström (Ave), Helsingborg. (68)

EN BÄTTRE 19-årig flicka, som genom gått småskolesem. och som inneh. plats, önskar i höst dylik för att underv. mindre barn och deltaga i husl. göromål. Svar till »Gerdis», »Ohne p. r. (62)

ENKEL BILDAD FLICKA
söker plats, kunnig i matl., bak, syltning, sömnad och väfnad. Svar till »Karin», Gagnefs p. r. (61)

UNG FLICKA
af sin familj önskar inackorderings på landet att lära hushållsöromål. Svar till »Hemlif», Iduns exp., Stockholm. (85)